GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḌI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe șése luni 6 fior., pe trei luni 3 fior.
România și străinătate:
Pe anŭ 36 fr., pe șése luni 18 fr., pe trei luni 9 francĭ.

ANULŬ XLVII.

SĔ PRENUMERĂ:
la poște, la librării și pe la dd. corespondențĭ.

ANUNCIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 193. *Dumineca 14 (26) Octomvre* 1884.

Nou Abonamentŭ
la
„Gazeta Transilvaniei.“

Cu I Octomvre st. v. 1884 s'a începutŭ **unŭ nou abonamentŭ,** la care invitămŭ pe onorații amicĭ și sprijinitorĭ ai foiei nóstre.

Abonamentulŭ: **Pentru Austro-Ungaria** cu posta: pe trei lunĭ 3 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe unŭ anŭ 12 fl. **Pentru România și streinătate:** pe trei lunĭ 9 francĭ, pe șése lunĭ 18 francĭ, pe unŭ anŭ 36 francĭ.

Rugămŭ pe d-nii abonațĭ, ca sĕ binevoiască a-șĭ reînoí de cu vreme prenumerările, pentru ca trimiterea ḍiarului sĕ nu se întrerupă.

REDACȚIUNEA „GAZETEI TRANSILVANIEI.“

Brașovŭ în 13 (25) Octomvre.

Incă pe la 1844, când cerea Kossuth ca nobilimea maghiară sĕ se lapede de prerogativele ei, sĕ renunțe de a mai *domni* peste poporŭ și sĕ se mulțuméscă a fi *conducĕtórea* lui, conservativulŭ Stefanŭ Szechenyi luá în apĕrare aristocrația unguréscă, ca pe unŭ razimŭ alŭ supremației unguresci, și asigurá susŭ și tare, că sórtea maghiarismului e legată de sórtea magnaților.

Totŭ așa asigură și astăḍĭ „liberalulŭ“ ministru-președinte Tisza, ca scopulŭ lui este de a dá camerei magnaților o astfelŭ de organisare, ca acestŭ corpŭ legislativŭ sĕ pótă fi *păzitoriulŭ ideei de statŭ naționale maghiare* rĕmâindŭ neatinsŭ de fluctuațiunile ḍilei.

Firesce, pe câtŭ timpŭ magnații ungurĭ vorŭ sĕ fie domnĭ și stăpânĭ peste popórele din acestŭ statŭ și nu se mulțumescŭ numai de a fi conducĕtorĭ; pe câtŭ timpŭ cărturarii ungurĭ numai în acéstă domnire a magnaților vĕdŭ asigurată esistența națiunei maghiare; pe câtŭ timpŭ acéstă națiune nu e în stare sĕ trăiéscă fără de privilegiurĭ și prerogative de totŭ feliulŭ, nicĭ vorbă nu póte fi de principii democratice. Chiar și unŭ „liberalŭ“ așa de mare ca d-nu Tisza se vede constrînsŭ a se închiná privilegiului magnaților proprietarĭ.

In timpulŭ din urmă, totŭ sub regimulŭ d-lui Tisza, camera magnaților pierduse mai tótă însemnătatea și nu făcea decâtŭ sĕ voteze cu câte o corectură de stilŭ proiectele de lege primite de adunarea deputaților. Numai o singură dată au încercatŭ magnații de a face oposițiune, când cu legea pentru căsătoriile mixte între Evrei și creștinĭ, și în afară se crede că tocmai acestŭ casŭ singuraticŭ a datŭ principalulŭ îndemnŭ la reforma camerei magnaților.

Acésta nu e adevĕratŭ. Reforma este de multŭ pregătită și cei ce au pregătit'o nu s'au gânditŭ decâtŭ numai la unŭ nou mijlocŭ spre a stabilí pe base și mai solide supremația elementului maghiarŭ. Camera magnaților sĕ devină o instituțiune vitală, care sĕ aibă în viitorŭ o influință decisivă asupra vieței de statŭ, și nicĭ fluctuațiunile din adunarea deputaților sĕ nu-i mai pótă paralisá acéstă influință. Așa înțelege d-lŭ Tisza misiunea magnaților de a păzí ideea de statŭ naționalŭ maghiarŭ.

Proiectulŭ pentru reforma camerei magnaților are tendința de a apĕrá interesele conservative eschiḍêndŭ orĭ-ce elemente democratice. De aceea pentru compunerea acestei camere nu admite nicĭ unŭ felŭ de alegere, cum este în Francia, România ș. a., séu presentare din partea corporațiunilorŭ, cum e în Prusia, ci tótă organisarea ei o baséză pe privilegiulŭ aristocraților celorŭ mai avuțĭ și pe dreptulŭ de denumire alŭ corónei, care érășĭ din considerațiunĭ de conservare națională ungurésca este limitatŭ.

Cu modulŭ acesta guvernulŭ va face într'adevĕrŭ din camera magnaților unŭ factorŭ puternicŭ, cu véḍă și cu influință mare. Dér bine observă unŭ ḍiarŭ din Viena, că prin aceea că va cresce puterea camerei magnaților, va scădé puterea și influința camerei deputaților.

Domnulŭ Tisza, care conduce frênele guvernului de ḍece anĭ încóce, s'a dedatŭ a identificá guvernulŭ sĕu cu viitorulŭ Ungariei, ḍice memorata fóiă, dér elŭ a uitatŭ cu totulŭ, că este posibilŭ ca sĕ se schimbe situațiunea venindŭ altŭ guvernŭ la câmă; a uitatŭ că prin reforma camerei magnaților va pregătí numai altora calea cătră putere, carĭ se vorŭ folosí de marea influință a acestei camere în desavantagiulŭ libertății poporului.

Orĭ-cum se va întórce róta sorții, noi una scimŭ: că supremația de aḍi a elementului maghiarŭ nu póte avé durabilitate, pentru că este nenaturală, nedréptă și calcă în picióre libertatea popórelorŭ din acestŭ statŭ poliglotŭ.

CRONICA POLITICĂ.

Ședințele dietei croate au începutŭ a durá minute, numai, grațiă neînțelegerilorŭ dintre partida guvernamentală și Starcevicianĭ. Ședința dela 21 Octomvre a duratŭ 6 minute, la 22 Octomvre nu s'a ținutŭ ședință, cea dela 23 Oct. a duratŭ 3 minute. In acésta ḍi coridórele dietei erau ocupate de gendarmi. Președintele deșchide ședința și provócă pe secretarŭ sĕ citéscă protocolulŭ. Barcicĭ, sărindŭ în susŭ, cere în numele partidei drepte, ca președintele sĕ'șĭ retragă scârbósa calomniă. Președintele refusá lui Barcicĭ cuvêntulŭ. Starceviceanii strigă, sĕ-lŭ lase sĕ vorbéscă. Președintele sună mereu clopoțelulŭ și se adreséză din nou cătră secretarŭ. Starcevicianii sarŭ toțĭ în susŭ și cerŭ, sĕ-șĭ retragă președintele declarațiunea. Davidŭ Starcevicĭ strigă, că ei nu se lasă a fi batjocorițĭ. Larma e la culme; președintele propune eschiderea lui Davidŭ și Antonŭ Starcevicĭ, precum și a lui Ivandija și ridică ședință. Starcevicianii rĕmânŭ pe băncĭ, până când vine cestorulŭ și confirmă ridicarea ședinței.

*

Episcopulŭ catolicŭ Rudigier din Linz a ținutŭ o cuvêntare în adunarea generală a reuniunei poporului catolicŭ, în care se află unŭ pasagiu caracteristicŭ, care merită a fi reprodusŭ din cuvêntŭ în cuvêntŭ. Episcopulŭ Rudigier ḍise: »Domnulŭ președinte alŭ consiliului provincialŭ scolarŭ a datŭ rĕspunsulŭ: Pădițĭ legile.« De așĭ fi fostŭ eu cu deputațiunea, i-așĭ fi datŭ sfatulŭ, sĕ întrebe: Ce felŭ de legĭ? Suntŭ legĭ dumneḍĕescĭ și legĭ omenescĭ. Legile omenescĭ ale autorității regulate trebuescŭ păzite cu tóte sacrificiile. Noi suntemŭ datorĭ sĕ ascultămŭ de împĕratulŭ și de autoritățile puse de elŭ, de a aduce totŭ feliulŭ de sacrificii, ba chiar de a ne sacrificá viéța, când este necesarŭ. Dară afară de legea omenéscă, mai este și legea dumneḍĕiéscă. Décă legile omenescĭ suntŭ în contradicțiune cu legile dumneḍĕescĭ și décă sĕ află astfelŭ de condradicțiunĭ în legea nóstră scolară, de care sĕ ascultămŭ? apoi ne spune istoria creștinismului, că chiar la începutulŭ creștinismului s'a stabilitŭ de propagătorii legitimí ai creștinismului principiulŭ: »Trebue sĕ ascultămŭ mai multŭ de Dumneḍeu decât de ómenĭ.«

*

Cu prilegiulŭ nuntei de aurŭ a părechei princiare de Hohenzollern-Sigmaringen, „N. fr. Presse« reamintesce că principele Carolŭ Antonŭ, tata regelui Carolŭ alŭ României, a fostŭ acela, care în anulŭ 1860 ca ministru-președinte prusianŭ a stăruitŭ din tóte puterile ca Bismarck sĕ fie numitŭ ministru de esterne. Mai departe reamintesce numita fóiă, față cu discusiunea asupra succesiunei în Braunschweig, că în discursulŭ ce l'a ținutŭ Anton de Hohenzollern, la 6 Aprilie 1850 când și-a predatŭ țéra Prusiei a ḍisŭ între altele: „Sunt mândru că mi-amŭ împlinitŭ datoria pe câtŭ timpŭ amŭ fostŭ regentŭ și că mi-o împlinescŭ depuindŭ frênele guvernului în mânile regelui Prusiei. Décă este ca sĕ se împlinéscă cea mai fierbinte dorință a inimei mele precum și dorința tuturorŭ amicilorŭ patriei, décă este ca unitatea Germaniei sĕ ésă din împĕrăția visurilorŭ și sĕ devină faptă, nicĭ o jertfă nu póte sĕ fie pré mare. Eu depunŭ acum pe altariulŭ patriei cea mai mare jertfă, ce o potŭ aduce.“

*

Organulŭ lui Bismarck, »Nordd. allg. Ztg.,« ocupêndu-se de partea politică a afacerei succesiunei la tronŭ în Braunschweig ḍice ar fi periculosŭ pentru imperiulŭ germanŭ décă ar devení duce de Braunschweig unŭ membru alŭ dinastiei velfice, mai alesŭ după ce 11 din 19 cercurĭ electorale ale Hanoverei alegŭ și acum deputațĭ velfi, cari au declaratŭ pe față, că se vorŭ folosì de încurcăturile esterióre spre a sillì pe Prusia sĕ restabiléscă regatulŭ Hanoverei. Noi nu vomŭ puté suferì ḍice »Nordd. allg. Ztg.« ca unŭ duce de Cumberland se devină ca duce de Braunschweig punctulŭ de cristalisare pentru agitațiunile velfice.

Din Croația.

Clubulŭ partidei naționale croate ținŭ în 22 Oct. n. o ședință cu scopŭ de a se mai înăsprì regulamentulŭ dietei. Comitetulŭ clubului aduse următórele propunerĭ: 1) putere descreționară absolută a președintelui. 2) Eschiderea dela optŭ până la treiḍecĭ de ședințe și în casŭ de repețire până la șése-ḍecĭ de ședințe. 3) Inchiderea discusiunii după desbatere de trei ḍile, eventualŭ primirea en bloc a proiectului presentatŭ. 4) Intrândŭ unŭ membru eschisŭ cu puterea în dietă sĕ plătéscă o amendă (glóbă) de 500 fl. Tóte acestea propunerĭ ne mai pomenite în nicĭ unŭ parlamentŭ se primiră și se vorŭ aduce în ședința plenară a dietei.

La Banulŭ se ținură în timpulŭ din urmă conferințe pentru modificarea legei de presă. La acestea au luatŭ parte amêndoi președinții tribunalelorŭ de apelŭ, șefii secțiunilorŭ dela interne și alŭ justiției, șefulŭ procuraturii generale, președintele croatŭ dietalŭ și câțiva deputațĭ. Guvernulŭ a presentatŭ unŭ proiectŭ de lege, care este făcutŭ după celŭ din Cislaitania și admite suspendarea interimală a juriului. Proiectulŭ a fostŭ emendatŭ, ca juriulŭ sĕ fie suspendatŭ pe trei anĭ. Proiectulŭ acesta se va așterne monarchului spre aprobare preliminară și îndată după ce se va desbate adresa sĕ va tractá în dietă. Este temere că décă sĕ vorŭ eschide Starcevicianii poporulŭ va face mari demonstrațiunĭ.

*

Tractările începute între Starcevicianĭ și guvernamentalĭ d'a se stabilì unŭ modus vivendi n'a avutŭ nicĭ unŭ resultatŭ. Clubulŭ starcevicianŭ a rĕspunsŭ curatŭ cu non possumus, cerêndŭ în același timpŭ, ca președintele dietei sĕ i se închine. In ședința dela 22 Octomvre, Starcevicianii au alesŭ doi membri, pe Radosevicĭ și Sladovicĭ, carĭ în unire cu Franc și Sipus sĕ continue tractările cu președintele dietei. Ei au făcutŭ următórea declarațiune, adaogêndŭ, că décă ea se va primí, președintele sĕ'șĭ retragă enunțiarea de deunăḍĭ esprimandu'șĭ părerea de rĕu. Declarațiunea sună:

»In ședința dietei dela 20 Octomvre a. c. președintele Hrvat a declaratŭ în numele dietei și a națiunii întregĭ, că protestéză chiar și în contra cugetului, că representanța poporului regatului croatŭ arŭ puté presentá M. Sale o adresă ca a partidei drepte și că condamnă

în numele dietei acestŭ proiectŭ de adresă. Considerândŭ însă că preşedintele nu e interpretulŭ nicĭ alŭ sentimentelorŭ dietei nicĭ alŭ naţiunei; că n'are dreptŭ sĕ judece, cu atâtŭ mai puţinŭ sĕ condamne pentru lealitate séu nelealitate proiectulŭ nostru de adresă, nicĭ în numele dietei, ai cărei membri şi noí suntemŭ, nicĭ în numele naţiunei, pe care şi noi o representămŭ; că declaraţiunea sa e calumniă nejustificată; subscrişii protestămŭ în contra acestei procederĭ şi în contra calomniei, că suntemŭ nelealĭ faţă cu M. Sa regele.“

Preşedintele găsindŭ, că nu póte primí acéstă enunţiare, Dr. Franc compuse următórea declaraţiune mijlocitóre:

»Prin declaraţiunea preşedintelui dietei în şedinţa dela 20 Octomvre subscrişii se consideră ofensaţĭ în simţĕmintele lorŭ cele mai sfinte ca representanţĭ ai poporului şi ca cetăţenĭ de sub blândulŭ sceptru alŭ M. Sale şi declarândŭ noi coróna ca invîolabilă şi nesupusă tractărilorŭ parlamentare, protestămŭ în contra desemnării partidei nóstre de neleală şi aşteptămŭ ca preşedintele sĕ ne dea satisfacţiune înaintea poporului croatŭ şi a înaltei corone.«

Acésta declaraţiune a fostŭ primită de cătra clubulŭ guvernamentalilorŭ, dar respinsŭ de clubulŭ starcevicianŭ. Astfelŭ înţĕlegerea a fostŭ cu neputinţă.

Viitorulŭ jidovilorŭ în Ungaria.

In şedinţa dietei dela 22 Octomvre deputatulŭ Carolŭ Nendtvich impută stângei estreme, care cere în continuu independenţa Ungariei, că nu se gândesce că prin acéstă schimbare şi prin hârtia de bursă Ungurii cadŭ sub unŭ jugŭ şi mai îngrozitorŭ; prin aceste mijlóce naţiunea maghiară în celŭ mai scurtŭ timpŭ va fi espropriată şi stérsă de pe faţa pămĕntului de celŭ maĭ laşŭ şi mai urgisitŭ poporŭ. Nu antisemiţii, dice Nendtvich, stau pe o basă nemorală, ci aceia carĭ iau sub scutulŭ lorŭ pe jidovĭ. Décă lucrurile vorŭ mai merge astfelŭ, în 50 de anĭ Ungaria nu va mai fi a Ungurilorŭ, ci a Jidovilorŭ.

Baronulŭ Andreanssky: Douĕ-decĭ de anĭ suntŭ destulŭ!

Ivan Simonyi: Dece anĭ încă suntŭ destulŭ!

SCIRILE DILEI.

M. Sa monarchulŭ a dăruitŭ comunei bisericescĭ gr. cat. din Lăpuşulŭ românescŭ 50 fl. pentru restabilirea scólei.

—0—

Tĕrgulŭ de tómnă alŭ Braşovului de rĕndulŭ acesta a fostŭ fórte slabŭ. Cai puţinĭ, vite în numĕrŭ destulŭ de măricelŭ, dér cumpĕrătorĭ mai de locŭ. Deşi a fostŭ cercetatŭ de multă lume de afară, totuşĭ părea că venise numai ca sĕ privéscă. Dovadă că miseria bântue cumplitŭ poporaţiunea. Şi nicĭ că póte fi altfelŭ sub vitrega stăpânire tisaistă.

—0—

Alexandru Bartha din Solnocŭ a fostŭ omorîtŭ în dilele acestea de cei doi fi ai sĕi, unulŭ de 16 şi celălaltŭ de 13 anĭ, împuşcându-lŭ în tĕmple. Asasinii au fostŭ arestaţĭ şi au mărturisitŭ crima rîdĕndŭ. Ca motivŭ alŭ acestei scârbóse crime dau ei réua tractare din partea tatălui lorŭ.

—0—

Curia regală a condamnatŭ pe Mathias Sebestyén la mórte prin spânḑurătóre, pentru crima că a omorîtŭ pe tatălŭ sĕu, ér pe frate-sĕu, care a fostŭ părtaşŭ la condamnatŭ la 15 anĭ închisóre.

—0—

„Drau“ din Eszek comunică, că e vorba sĕ se transfereze dieta croată din Agramŭ la Eszek, de téma iritaţiunii poporului.

—0—

Lunĭ se întrunescŭ în Pesta delegaţiunile, când se va şi deschide sesiunea din anulŭ acesta.

—0—

Pentru semestrulŭ I. alŭ anului scol. 1884/85, la universitatea din Pesta s'au înscrisŭ 3376 de studenţĭ, între carĭ teolegĭ 91, juriştĭ 1638, 'medicinişti 1117, filosofĭ 263, farmacisti în anulŭ I. 109. anulŭ alŭ II. 98, la cursulŭ de moşitŭ 60.

—0—

Cu ocasiunea serbării St. Sergiu, patronului regimentului 9 de călăraşĭ, care staţionéză în Turnu-Severinŭ, comandantulŭ regimentului colonelulŭ Sigârtu a întocmitŭ unŭ banchetŭ pentru întregŭ corpulŭ oficerescŭ, luândŭ parte şi elevulŭ consulatului austro-ungarŭ de acolo d. Dessewffy. Brigadierulŭ colonelulŭ Dimitrescu a toastatŭ pentru monarchulŭ nostru Franciscŭ Iosifŭ şi pentru viteza sa armată. Toastulŭ a fostŭ primitŭ cu entusiasmŭ şi cu strigăte »Sĕ trăiescă!« Elevulŭ consularŭ a rĕspunsŭ în limba francesă toastândŭ pentru pĕrechia regală română.

—0—

In nóptea de 4 Octomvre curentŭ, femeea Maria Covrigŭ din comuna Buda, judeţulŭ Râmnicu-Săratŭ, în România, a născutŭ unŭ băiatŭ care are pe spinare o băşică prin care resuflă, ér la belepiciórelorŭ sucite dreptŭ în susŭ. Copilulŭ şi mama sunt sănĕtoşĭ.

—0—

»Tulcea dice că este adevĕrŭ că o mare parte din poporaţiunea otomană ce se află în Dobrogea a emigratŭ, fie înainte fie după rĕsboiulŭ în urma cĕruiagamŭ dobândit'o. Dintre acei carĭ plecară în urma rĕsboiului suntŭ turcii şi o mică parte dintre tătarĭ. Adevĕrata causă a emigraţiunei lorŭ este de domenŭ curatŭ religiosŭ. In ce privesce emigraţiunea nemţilorŭ, acésta este o fabulă. Până astădĭ din judeţulŭ Tulcea n'a plecatŭ de câtŭ câte-va familii şi se vorbesce că în primă-véra viitore vorŭ mai pleca 3 sĕu 4 din comuna Cataloiŭ în America. Insĕ aceste câte-va casurĭ isolate, care nu se ridică peste 10, într'unŭ restimpŭ de şése anĭ, nu se póte numí emigraţiune, şi suntŭ sigure informaţiunĭ că colonistii nemţĭ trăiescŭ mulţămiţĭ pe pămĕntulŭ Dobrogei unde înteresele lorŭ le prosperă şi unde se bucură d'o libertate egală celŭ puţinŭ cu cea din patria lorŭ mumă, şi suntŭ departe a se gândí ca sĕ-lŭ părăséscă.

—0—

D-rii Nicati, Ritsch şi Koch au făcutŭ esperienţa cu baccile-virgule, dându-le în mâncare mai multorŭ epurĭ de casă. Aceştia au muritŭ avĕndŭ tóte simptomele colerei şi în intestinele lorŭ s'au găsitŭ astfelŭ de baccile.

—0—

In dilele acestea unŭ medicŭ militarŭ din Düsseldorf a scosŭ din spinarea unui meseriaşŭ unŭ glonţŭ, pe care-lŭ purtá din 1866, când a fostŭ rĕsboiulŭ austro-prusianŭ.

—0—

O scenŭ înfricoşată s'a petrecutŭ la 19 Octomvre n. în Ancona Italiei. Indrăsneţulŭ domesticitorŭ Richard din menageria lui Bach întrase în colivia leilorŭ şi-i făcu sĕ sară printr'unŭ cercŭ aprinsŭ. Cerculŭ căḑu din nenorocire între piciórele leului, care începù a urlá îngrozitorŭ şi a sărì prin coliviă împreună cu leóicele. Richard păstrându-şĭ presenţa de spiritŭ, deşi erá palidŭ ca mórtea, împuşcà cu unŭ pistolŭ, făcêndŭ pe leóicele sĕ se ghemuiescă într'unŭ colţŭ, ér elŭ profità de acestŭ momentŭ şi smulse cerculŭ dintre piciórele leului. Astfelŭ scăpà neatinsŭ, fiindŭ aplaudatŭ de publicŭ, care cu unŭ momentŭ înainte, stetea înlemnitŭ de spaimă.

—0—

Unŭ gróznicŭ focŭ a distrusŭ la 21 Octomvre n. în oraşulŭ Cartaginea din statulŭ Newyork 960 de edificii.

—0—

Astă séră trupa germană va jucá piesa »Auf goldenen Boden« (Pe pămĕntŭ de aurŭ), comediă cu cântece în 4 acte. Mâne séră se va representá »Boccacio.“

NUNTA DE AURU DIN SIGMARINGEN.

O mulţime de dómne din elita societăţii bucurescene, în capŭ cu d-nele Pia Brătianŭ şi Sturda, au adresatŭ, cu ocasiunna nuntei de aurŭ a augustilorŭ părinţi ai M. S. Regelui următórea telegramă de felicitare A. S. Regale principesei de Hohenzollern-Sigmaringen, muma M. S. Regelui:

Dómnă! Inimile şi gândirile nóstre suntŭ în diua de adĭ la Sigmaringen. Cu bucuria cea mai profundă şi cea mai mişcată, cu sentimentulŭ celei mai recunoscĕtóre veneraţiunĭ salutămŭ frumósa şi fericita aniversară, înconjurată de atâta amorŭ strălucitŭ şi de atâtea înalte şi nobile vĕrtuţĭ. Facă cerulŭ sĕ se îndeplinéscă ardentele nóstre dorinţe acordândŭ Alteţei Vóstre Regale şi Augustului sĕu soţŭ încă mulţĭ anĭ fericiţĭ şi seninĭ. Şi Vĕ rugămŭ, dómnă, se bine-voiţi, când veţĭ bine-cuvntá pe copii Voştri, a dá asemenea o benedicţiune şi pentru România lui Carolŭ I; acésta i-va aduce fericire. Suntemŭ, cu celŭ mai profundŭ respectŭ, dómnă, ale Alteţei Vóstre Regale prea plecate şi prea devotate servitóre.

(Urméză o sută semnăturĭ).

Ca rĕspunsŭ la numerósele telegrame de felicitare ce s'au trimisŭ din România la Sigmaringen a adresatŭ d-lui preşedinte alŭ Consiliului de miniştri următórea telegramă:

Domnului I. C. Brătianŭ, preşedintele Consiliului de miniştrii.

Bucurescĭ 22 Octomvre 1884.

Vii şi numeróse felicitaţiunĭ ne au fostŭ adresate din tóte părţile României cu ocasiunea celebrărei nunţii nóstre de aurŭ, acestŭ semnŭ de simpatiă din partea unei ţĕrĭ de care sunt legate destinele iubitului nostru fiu ne a mişcatŭ fórte adêncŭ. Principesa şi eu amŭ voi sĕ putemŭ mulţumí în parte fie-cărcia din persónele cari s'au asociatŭ la acéstă delicată atenţiune şi cari ne-au trimisŭ urărĭ atâtŭ de călduróse pentru fericirea nóstră precum şi pentru aceea a familiei nóstre, dér imposibilitatea materială de a face acésta şi numĕrulŭ fórte mare alŭ depeşilorŭ mĕ silesce sĕ recurgŭ la buna voinţa d-vóstră rugêndu-vĕ sĕ fiţĭ intrepretulŭ simţimintelorŭ nóstre de adêncă mulţămire pe lângă autorităţite oraşelorŭ şi judeţelorŭ precum şi pe lângă persónele particulare cari şĭ-a amintitŭ de frumósa nóstră serbătórc de familiă.

Principele Carolŭ Antonŭ de Hohenzolern.

CRONICA AGRICOLA.

Cum este arătura aşa va fi şi secerişulŭ.

(Urmare şi fine din Nr. 192).

Să vedemŭ acum ce sĕ întêmplă în timpŭ ploiosŭ?

Când suntŭ ploi multe, în pămêntulŭ care este aratŭ la o adêncime considerabilă se aşédă apa în stratulŭ inferiorŭ, şi primesce apă multă, fără ca acésta sĕ stea baltă la suprafaţă, pentru aceea pămêntulŭ care a fostŭ aratŭ adêncŭ şi după ploile cele mai marĭ încă apare

---

12.

FOILETONŬ.

Influinţa limbei grece asupra desvoltării cuvintelorŭ şi asupra literaturei limbei latine.

(Urmare)

Ceea ce însă trebue lăudatŭ la Romanĭ, când traduceau din gréca în latina, este că ei, precum vedemŭ din opurile lui Cicerone, nu dedéu testulŭ grecescŭ din vorbă în vorbă, adecă ei nu traduceau verbalŭ; ci unŭ cuvêntŭ grecescŭ séu o espresiune grecéscă, pentru care ei nu aveau în limba lorŭ cuvêntŭ potrivitŭ séu espresiune potrivită, o dedeau potrivitŭ cu geniulŭ limbei lorŭ prin multe cuvinte, adecă o circumscriau, păstrândŭ şi cuvêntulŭ grecescŭ, décă nu puté fi tradusŭ în latina. Dér Romanii s'au silitŭ a introduce în limba lorŭ frumseţile limbei grecescĭ şi bogata ei literatură.

Indată după acésta se întemeiară şi în Roma scóle retorice, în carĭ se tractá nemijlocitŭ limba latină (92 a. Cr.). Din aceste scóle eşiră corifeii artei oratorice grecescĭ, Hortensiu şi Cicerone.

Schimbarea cea mai mare însă, ce limba latină a suferit'o cu deosebire în perióda a treia, resp. înfluinţa limbei grece asupra celei latine, nu s'a produsŭ numai prin simpla instrucţiune retorică şi filosofică şi prin simpla cunoscinţă a limbei şi literaturei grece, ci mai vêrtosŭ prin cultura estetică, ce Romanii o căpĕtară dela Grecĭ în acelŭ timpŭ precum şi prin intuiţiunea monumentelorŭ de artă plastică.

Este aprópe de necredutŭ, câtŭ a căştigatŭ limba latină prin atingerea nemijlocită a Romanilorŭ cu Grecii cu alte cuvinte câtŭ de mare a fostŭ influinţa limbei grece asupra celei latine. Ea nu s'a făcutŭ numai în multe privinţe mai conglăsuitóre (analogistică), mai regulată, s'a ficsatŭ în espresiunĭ, în terminĭ şi în forme, ci ea pe-lângă tótă scurţimea ei înnăscută a câştigatŭ în îndemânătate, în fluenţă, în licenţa topicei cuvintelorŭ, în puterea de a face deosebite combinaţiunĭ de cuvinte şi de proposiţiunĭ, a lăpĕdatŭ formele aspre, greóie şi vechĭ dede cuvintelorŭ însemnărĭ mai hotărîte şi mai felurite, delăturà neplăcutele hiate, poleì mai multe alte neegalităţĭ, se făcù mai ritmică şi periodică, uşóră de pronunţatŭ şi mai eufonică. Ba chiar stilulŭ legislatoricŭ şi curialŭ, care până aci a fostŭ monotonŭ, secŭ, aspru, stângaciu, a trebuitŭ sĕ se schimbe prin desvoltarea limbei. pentru că numai cei culţĭ erau iuriştĭ şi amploiaţĭ publicĭ. Pentru aceea **leges**, **senatus consulta**, **plebis scita**, carĭ se aduseră după aceea, au caracterulŭ limbei culte. Numai inscripţiunile pe petri rĕmânŭ înapoi, parte pentru că ele trebuiau se fie tare scurte, parte pentru că sculptorii erau încă neculţĭ.

Pentru a puté ilustrá cele dise în alineele premergĕtóre trebue se urmărimŭ puţinŭ schimbările singuratice, ce limba latină le-a suferitŭ în decursulŭ periódei acesteia. Vocalele lungĭ şi cam întunecate **a**, **o** şi **u** începŭ a fi înlocuite prin **e** séu **i**; şi consonantele de prisosŭ se lapĕdă. Totŭ astfelŭ s'au contrasŭ vocalele duple, carĭ la începutŭ se pronunţau separatŭ. Unele forme, carĭ până aci se întrebuinţau fără deosebire, se deschiliniră de altele, fiind-că mulţimea representaţiunilorŭ se măriá şi representaţiunile însĕşĭ se individualisau totŭ mai tare. Astfel Romanii începŭ acuma a vorbi şi a scrie: opt**i**mus p. opt**u**mus, facill**i**mus p. facill**u**mus, max**i**mus p. max**u**mus ş. alt., nav**i**b**u**s p. nav**e**bos, co(n)s**u**l p. co(n)s**o**l, Vener**i**s p. Vener**u**s, aev**u**m p. aev**o**m, qu**u**m p. qu**o**m (cum), **si** p. **sei**, ib**i** p, ib**ei**, p**u**blice p. p**o**blice, ş alt.; éră formele cele grele, ca; **st**locus, **s**locus p. **locus** şi **st**lis, **s**lis p. **lis**. ş. alt.

Forma genetivului singularŭ de decl. I. în **as**, ca: vi**as**, terr**as**, esc**as**, Alcumen**as**, ce o păstrară şi Andronicu, Neviu şi Eniu, fù părăsită aprópe cu totulŭ; éră cea în ai fù prefăcută in ae. La decl. II. formele cele lungĭ socer**us**, puer**us** trecură în cele scurte socer, puer. ş. alt. Terminaţiunea vechiă **os** şi **om**

sbicitŭ şi plantele nu suferŭ de umeḍélă pré multă; pe când în pămêntulŭ, care nu s'a aratŭ la adêncimea cerută, după o plóie mai mică încă ilŭ vedemŭ ca o baltă cu noroiu în care îndată îngălbinescŭ plantele din causa apei prea multe.

Din contră pămêntulŭ aratŭ mai adêncŭ umeḍéla prea multă o păstréză în stratulŭ inferiorŭ timpŭ mai îndelungatŭ şi o împărtăşesce stratului superiorŭ, când acesta este uscatŭ în timpŭ de secetă.

Prin urmare în pămêntulŭ care s'a aratŭ la adêncimea cerută, plantele nu suferŭ nicĭ de secetă, nicĭ de umeḍélă pré multă, şi fiindcă rădăcinele lorŭ potŭ străbate mai afundŭ nu suferŭ în aşa mĕsură nicĭ de gerŭ, precum nicĭ de schimbările repeḍĭ ale temperaturei.

Pămêntulŭ care s'a aratŭ adêncŭ conţine o cantitate mai mare de materii vegetale şi plantele întinḍêndu'şĭ rădăcinele în adêncime sugŭ de acolo nutrimentulŭ, care în lipsa arăturei adêncite, arŭ fi silite a'lŭ luá din apropierea suprafeţeĭ pămêntului, unde în timpŭ de secetă nu'lŭ află din causa umeḍelei. Acésta este causa pentru care în pămêntulŭ aratŭ mai adêncŭ plantele stau mai dese, sunt mai tarĭ şi nu cadŭ aşa uşorŭ ca în pămêntulŭ care s'a aratŭ mai în faţă.

Prin aceste credŭ că amŭ demonstratŭ de ajunsŭ cumcă arĕtura trebue să fie mai adêncită. Acésta se recomandă agricultorilorŭ cu tótă seriositatea ca prima condiţie, dela care depinde în mare parte resultatulŭ secerişului.

Unŭ vechiu proverbŭ latinescŭ ḍice că „în natură nu se dă saltŭ,« prin urmare ar fi greşitŭ cineva, a cărei arătură până acum erá de 2—3 degete, a ara deodată pămêntulŭ la o adêncime de-o palmă, aducêndŭ la lumină pré multŭ pămêntŭ de celŭ mortŭ (unii îi ḍicŭ pămêntŭ viu), care în anulŭ primŭ nu este capabilŭ sĕ nutréscă plantele, până cândŭ nu'lŭ va străbate câtva timpŭ sórele şi gerulŭ.

Fiecare arătură să fie cu unŭ degetŭ mai adêncă ca cea premergătóre, până ce se va ajunge la adâncimea cerută, cam de 20—24 centimetri, sau o palmă. Când se face ogorulŭ de tómnă este mai bine sĕ se are pămêntulŭ mai adêncŭ, acésta însă se nu să facă nicĭ odată înaintea unei sĕmĕnăturĭ; éră după ce s'a ajunsŭ odată adêncimea cerută, sĕ se are totd'auna la aceiaşĭ adêncime, esceptiune se face numai când s'a pusŭ gunoiu pe pămêntŭ şi când se ară miriştea, pentru că nu arŭ fi bine ca gunoiulŭ séu miriştea să fie pré multŭ acoperite cu pămêntŭ.

Ogorulŭ de tómnă însĕ totd'auna se ară adêncŭ, chiar şi în casulŭ, când arŭ fi mirişte.

Amŭ vĕḍutŭ mai susŭ că plantele la totŭ casulŭ prosperéză mai bine în pămêntulŭ care s'a aratŭ mai adêncitŭ, în care le crescŭ rădăcinĭ mai multe, carĭ nutrescŭ plantele mai bine şi acésta face ca plantele să fie mai sănĕtóse şi mai tarĭ. Am vĕḍutŭ din contră că în pămêntulŭ, care nu s'a aratŭ la adâncimea cerută, rădăcinele plantelorŭ se află în apropiere de suprafaţa pămêntului şi astfelŭ nu au locŭ de ajunsŭ că să se pótă desvoltá, prin urmare rĕmânŭ pipernicite, în care stare nu póte sĕ nutréscă plantele de ajunsŭ şi aceste rĕmânŭ mai slabe, întârḍie în desvoltarea lorŭ, cele de tómnă nu potŭ înfrăţi şi nu se întărescŭ la timpŭ şi décă în starea acésta le ajunge o iarnă lipsită de zăpadă se înţelege de sine că atarĭ sĕmĕnăturĭ trebue sĕ piéră, pe când aceie carĭ avêndŭ pămêntulŭ aratŭ la adêncime au pututŭ sĕ înfrăţéscă şi sĕ se întăréscă tómna în starea acésta ele suferŭ mai puţinŭ chiar şi atuncĭ când iérna este cu totulŭ nefavoritóre sĕmĕnăturilorŭ de tómnă.

Totŭ aşa se întêmplă şi în alte casurĭ când o plóe cu sóre séu vre unŭ vêntŭ rece aduce mană, tăcíune, rugină séu alte bóle. Plantele sănĕtóse şi desvoltate la timpŭ potŭ sĕ lupte în contra accidentelorŭ atmosferice aşa încâtŭ numitele bóle pe aceste nu le atacă de locŭ séu numai fórte puţinŭ, pe când plantele crescute într'unŭ pămêntŭ, care nu a fostŭ aratŭ destulŭ de adêncŭ suntŭ mai puţinŭ desvoltate, mai delicate şi în starea acésta unŭ acidentŭ atmosfericŭ câtŭ de micŭ, le atacă şi produce unŭ morbŭ séu altulŭ.

In anulŭ acesta chiarŭ, prin Maiŭ, unele grâne erau opărite séu pălide, o parte din frunḍe erau uscate, pe când alte grâne erau frumóse, verḍĭ cu desĕvêrşire acestea erau sĕmĕnate în pămêntŭ bine cultivatŭ şi aratŭ la adêncimea cerută, pe când a celorŭ d'êntâĭ după obiceiŭ, de douĕ trei degete.

Prin urmare putemŭ conchide că arĕtura adêncită, în cele mai multe casurĭ apĕră sĕmănĕturile în contra secetei, a ploilorŭ prea multe, a mălurei, manei, tăciunelui şi în contra altorŭ accidente produse prin desele schimbărĭ ale atmosferei.

Stefanŭ Popŭ.

»Econ. Rur.«

MULŢĂMITĂ PUBLICĂ.

Tuturorŭ iubiţilorŭ mei amicĭ, carĭ la stîngerea focului din pivniţa mea au lucratŭ cu sacrificarea propriă, şi mai alesŭ pompierilorŭ voluntarĭ braşovenĭ, carĭ prin întrevenirea lorŭ surprindĕtorŭ de repede, au înfrântŭ furia focului, le aducŭ prin acésta mulţămirea mea cea mai căldurósă.

Totdeodată facŭ cunoscutŭ stimabilei mele clientele, că prin acestŭ focŭ nu s'a conturbatŭ de locŭ afacerea negoţului, dar că de aci înainte, atâtŭ petroleulŭ de rĕndŭ câtŭ şi celŭ americanŭ ilŭ vêndŭ numai în vasele lui originale.

Contândŭ şi de aci înainte pe încrederea publicului me subscriu cu totŭ respectulŭ **Carl Töpfner.**

DIVERSE.

Agitaţiunea în contra fracului. — Tóte cercurile intreprinse până acumŭ a schimba culórea fracului negru în albastru, roşu séu cafeniu, precum şi propusà modificare a-lŭ împodobi c'un gulerŭ de catifea, n'au isbutitŭ; acumŭ este vorba a-lŭ destitui cu desevĕrşire şi a-i substitui unŭ altŭ vestmêntŭ. Nu se scie ce resultatŭ va avea agitaţiunea; lupta însă în contra monstrului cu códa de rĕndunea a ajunsŭ înverşunată şi eleganţii Parisului şi-au datŭ parola a nu se mai înfăţişa de locŭ in societate décă nu vorŭ isbuti a rĕsturná p'acestŭ tiranŭ alŭ modei. S'a făcutŭ propunerea a înlocuì fraculŭ c'o altă haină négră în formă rotundă şi scurtă. Sĕ aşteptămŭ resultatulŭ.

*

Ce bea Bismarck mai multŭ? — Duoi Prusienĭ, carĭ locuescŭ în Varşovia au făcutŭ următorulŭ rĕmăşagŭ. Unulŭ susţinea, că cancelarulŭ de ferŭ, bea mai bucurosŭ vinŭ, altulŭ afirma că-i place mai multŭ berea. Rĕmăşagulŭ erá făcutŭ pe o sută de ruble. Fiind că ei n'aveau de unde sĕ ia informaţiunĭ amĕnunţite, despre acésta, se adresară chiarŭ cătră prinţulŭ Bismarck. După câteva ḍile cei duoi Prusienĭ, primiră dela secretarulŭ cancelarului următorulŭ rĕspunsŭ: »La însărcinarea Exc. Sale. vĕ comunicŭ, că amêndoi aveţĭ dreptate. Cancelarului îi place totŭ atâtŭ de multŭ vinulŭ bunŭ, ca şi berea şi din amêndouĕ bea în mĕsură egală afară de ḍilele, când se află îndispusŭ.«

ULTIME SCIRI.

Agramŭ, 24 Octomvre. — Cu ocasiunea desbaterii proiectului de adresă, Starcevicianii vorŭ fi opriţĭ de gendarmĭ de a intrá în dietă. Preoţii Loncsaricĭ şi Simek, deputaţĭ carĭ aparţinŭ partideĭ starceviciane, au primitŭ ordinŭ dela cardinalulŭ archiepiscopŭ Mihalovicĭ, sĕ se întórcă în parochiele lorŭ.

Berlin, 23 Octomvre — Diplomatulŭ prusianŭ Cr. Normann a sositŭ în misiune specială în Brunsvicŭ. Prinţulŭ Bismarck a conferitŭ aḍĭ multŭ timpŭ cu împĕratulŭ despre cestiunea Brunsvicului.

Paris, 24 Octomvre. — Trei sute de Howaşĭ au atacatŭ aḍĭ postutŭ francesŭ dela Mondi-Madison lângă baia Papandova (Madagascarŭ), dér au fostŭ respinşĭ cu perderĭ considerabile.

Bruxela, 23 Octomvre. — In urma alegerilorŭ comunale din ḍilele trecute, căderea cabinetului Malou pare inevitabilă.

Editorŭ: **Iacobŭ Mureşianu.**

Redactorŭ responsabilŭ: **Dr. Aurel Mureşianu.**

se prefacŭ în us şi um, şi adecă numai în nom. sing., ci şi în tóte casurile, unde s'a păstratŭ u în latina clasică*).

In latina vechiă se vorbiá şi se scriá **i** în respectivele casurĭ ale pluralului ca diftongŭ, în cea clasică însă nu. Totŭ astfelŭ s'a înlocuitŭ **e** prin **i**, ca: domin**i** p. domin**oe**, domin**is** p. domin**oes**.

Vocativulŭ sing. de decl. II a fostŭ şi la substantivele în ius în ie, ca: Livi**e**. Acestŭ **e** însă a dispărutŭ aprópe de pretutindenea, ca şi **i** din dativulŭ şi ablativulŭ sing. ca: popul**o** Roman**o** în locŭ de popul**oi** Roman**oĭ**. Asemenea s'au schimbatŭ terminaţiunea nom. plur. la acéstă decl. eis séu es în i.

Varietatea cea mai mare a formelorŭ de decl. III s'a simplificatŭ şi s'a supusŭ mai multŭ regulelorŭ analogiei; decĭ acuma începŭ a se vorbí şi a se scrie: cucum**is** p. cucum**er**, pulv**is** p. pulv**er**, a nu mai declìná lapis, lapi**deris**, ci lapi**dis**, nu bos, bove**ris**, ci bov**is**, nu mai Jupiter, Juv**enis**, ci Jov**is**, nu heres, her**is**, ci her**edis**, nu praeceps, praec**ipis**, ci praec**ipitis** şi multe altele.

*) Acésta nu este a se înţelege ad literam, de-óre-ce chiar în timpulŭ lui Augustŭ s'a mai vorbitŭ şi scrisŭ Calvos, acvom. Totŭ asemenea s'a mai genet. sing. de decl. I în as la cuvêntulŭ familia în legătură cu pater, mater etc.

Dativulŭ şi acusativulŭ decl. III se deosebì păstrândŭ celŭ dintâiu primitivulŭ **i**, ér celŭ din urmă primì pe e slăbitŭ. Terminaţiunile primitive comune ale nom., acus. şi vocat. dela aceaşĭ declinaţiune în **ees** séu **eis** (pronunţate ca diftongĭ) se formară aşa, că nom. şi vocat. au rĕmasŭ în **es**; acusat. însă şi anume la cuvinte cu **ium** în genet. plur., a păstratŭ **eis**, éră maí târḍiu **is**. Genet. sîng. la decl. IV a lăpĕdatŭ pe **i** din terminaţiunea **uis**, rĕmânêndŭ numai **us**; pe când dat. a păstratŭ terminaţiunea cea vechiă **ui** spre deosebire de ablativulŭ singularŭ în **u**.

La pronume se transformà forma mehe în me, tis în tui, tibe în tibi, vostrum în vestrum, sibe în sibi, ole în ille, şi la hic începŭ a se distinge plur. femeninului hae de neutrulŭ haec. Dela pronumele demonstrativŭ au esistatŭ în timpurile vechĭ trei forme: sus, suus şi sis cu dat. şi abl. si şi acus. sem.

Dintre formele verbale. carĭ acum se lapĕdă ca învechite, numimŭ aci numai esum şi esim séu esiem (pentru carĭ se ḍicea sum şi sim), faxo (sĕ facŭ), levasso (voiu fi ridicatŭ), duim (sĕ dea ei, ele), coquint (sĕ férbă), temperint (sĕ stêmpere ei); futurulŭ la conjug. III şi IV erá deosebitŭ de conjuctivulŭ presinte, ca: redibo p. reddam (voiu înapoiá), largibo p. largiam (voiu dăruì). Infinitivulŭ pres. pas. avea terminaţiunea **er**, s. e. amari**er** (sum iubitŭ); formele pré-comode la vorbire şi contrase, ca: dixti, dixe, illexe, produxe, scripse, extinxem, topper ş. alt. fură încunjurate Cuvintele cele lungĭ compuse în modŭ grecescŭ se păstrară până pe timpulŭ lui Cesare de mimicĭ (Laberiu Matiu). De altfelŭ Romanii au fostŭ cam cruţătorĭ cu derivaţiunile şi cu composiţiunile.

Fiind-că însă cerculŭ ideilorŭ Romanilorŭ sĕ măriá în mĕsura, în care se întindea şi domnia lorŭ, limba latină avea lipsă de înavuţire. Pentru aceea Cicerone creà pe lângă terminologia retorică cea filosofică, formândŭ cuvinte noue din tesaurulŭ esistentŭ alŭ limbei latine séu traducêndŭ verbalŭ, séu impunêndŭ cuvintelorŭ însemnărĭ nouĕ. Ba chiar schimbarea moravurilorŭ, care firesce în curêndŭ devenì corupţiunea lorŭ, a avutŭ mare influinţă asupra schimbării latinităţii în vorbire şi în scriere.

Astfelŭ limba latină crescù, întinerì, se rafinà, se regulà şi se nobilità în tóte direcţiunile în urma studiilorŭ retorice-grecescĭ şi a lecturii scrierilorŭ elenice de modelŭ. Modulŭ de esprimare se desvóltă în prosa şi în poesiă prin influinţa limbei grece cu totulŭ altfelŭ, cu multŭ mai frumosŭ, mai dulce, mai plăcutŭ, maĭ uşorŭ mai duiosŭ şi mai abilŭ şĭ câştigă cu totulŭ altŭ coloritŭ.

(Va urma).

Cursulŭ la bursa de Viena
din 24 Octomvre st. n. 1884.

Rentă de aurŭ ungară 6%	123.05
Rentă de aurŭ 4% . . .	93.35
Rentă de hârtiă 5% . .	88.30
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	143. -
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune) . . .	97.10
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	119.30
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	104.—
Bonurĭ rurale ungare . .	100.70
Bonurĭ cu cl. de sortare	99.75
Bonurĭ rurale Banat-Timișŭ	100.
Bonurĭ cu cl. de sortare	99.25
Bonurĭ rurale transilvane	99.75
Bonurĭ croato-slavone . .	100.—
Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	98.25
Imprumutulŭ cu premiu ung.	115.75
Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului .	115.60
Renta de hârtiă austriacă	80.95
Renta de arg. austr. . .	82.10
Renta de aurŭ austr. . .	103.45
Losurile din 1860 . . .	135 25
Acțiunile băncei austro-ungare	861.—
Act. băncei de creditŭ ung.	289.—
Act. băncei de creditŭ austr.	288.20
Argintulŭ	—.—
Galbinĭ împărătescĭ	5.78
Napoleon-d'orĭ	9.69½
Mărcĭ 100 împ. germ. . .	59.85
Londra 10 Livres sterlinge	121.95

Bursa de Bucurescĭ.
Cota oficială dela 11 Octomvre st. v. 1884.

	Cump.	vênd.
Renta română (5%). . . .		»
Renta rom. amort. (5%) . .		»
» convert. (6%) . .	»	»
Impr. oraș. Buc. . .	»	»
Credit fonc. rural (7%) . .	»	»
» „ „ (5%) . .	„	„
» » urban (7%) . .	»	»
» » » (6%) . .	»	»
» » » (5%) . .	»	»
Banca națională a României		
Ac. de asig. Dacia-Rom. . .		371½
« » » Națională . .		
Aurŭ	6·05%	6.20
Bancnote austriace contra aurŭ	2·07	2.08

Cursulu pieței Brașovŭ
din 25 Octomvre st. n. 1884.

Bancnote românescĭ	Cump.	9.06	Vênd.	9.07
Argint românesc	»	9.—	»	9.05
Napoleon-d'orĭ	»	9.66	»	9.68
Lire turcescĭ	»	10.92	»	10.98
Imperialĭ	»	9.90	»	9.92
Galbenĭ	»	5.66	»	5.68
Scrisurile fonc. »Albina« . .	»	100.—	»	101.50
Ruble Rusescĭ	»	123.—	»	124.—
Discontulŭ » . . .		7—10 % pe anŭ.		

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei“ se potŭ cumpĕra în tutungeria lui Gross (în casa prefecturei.)

Mersulŭ trenurilorŭ

pe linia **Teiușŭ-Aradŭ-Budapesta** a calei ferate orientale de statŭ reg. ung.

Teiușŭ-Aradŭ-Budapesta	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus	Trenŭ omnibus	Budapesta-Aradŭ-Teiușŭ.	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Teiușŭ	2.39	9.50	8.20	Viena	8.25	8.35
Alba-Iulia	3.40	10.42	9.10	**Budapesta**	8.00	6.55
Vințulŭ de josŭ	4.04	11.09		Szolnok	11.14	12.28
Șibotŭ	4.35	11.43		**Aradŭ** (	3.35	5.30
Orăștia	5.02	12.13		(	4.00	6.20
Simeria (Piski)	5.44	1.22		Glogovațŭ	4.16	6.39
Deva	6.05	1.48		Gyorok	4.47	7.19
Branicĭca	6.34	2.21		Paulișŭ	5.02	7.39
Ilia	7.01	2.54		Radna-Lipova	5.25	8.11
Gurasada	7.15	3.09		Conopŭ	5.57	8.49
Zam	7.49	3.48		Bĕrzova	6.18	9.18
Soborșin	8.32	4.37		Soborșin	7.11	10.27
Bĕrzova	9.19	5.30		Zam	7.48	11.18
Conopŭ	9.40	5,58		Gurasada	8.22	11.57
Radna-Lipova	10.16	6.38	8.24	Ilia	8.40	12.27
Paulișŭ	10.32	6.56	8.41	Branicĭca	9.02	12.57
Gyorok	10.48	7.15	9.01	Deva	9.32	1.45
Glogovațŭ	11.17	7.48	9.30	Simeria (Piski)	10.12	2.58
(	12.32	8.05	9.45	Orăștiă	10.47	3.46
Aradŭ (	12.00	8.45	6.10	Șibotŭ	11.14	4.20
Szolnok	4.00	2.10	7.27	Vințulŭ de josŭ	11.46	5.06
Budapesta	7.44	6.40	—	Alba-Iulia	12.21	6.15
Viena	6.20	—	—	**Teiușŭ**	12.53	7.00

Aradŭ-Timișóra	Trenŭ omnibus	Trenŭ de persóne	Simeria (Piski) Petroșenĭ	Trenŭ omnibus
Aradŭ	6.00	12.30	**Simeria**	3.08
Aradulŭ nou	6.26	12.54	Streiu	3.45
Németh-Ságh	6.51	1.19	Hațegŭ	4.33
Vinga	7.28	1.50	Pui	5.19
Orczifalva	7.49	2.12	Crivadia	6.05
Merczifalva	8.09	2.30	Banița	6.43
Timișóra	8.58	3.15	**Petroșenĭ**	7.00

Timișóra-Aradŭ	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus	Petroșenĭ—Simeria (Piski)	Trenŭ omnibus
Timișóra	12.25	5.00	**Petroșenĭ**	8.56
Merczifalva	1.16	5.56	Banița	9.37
Orczifalva	1.34	6.16	Crivadia	10.09
Vinga	2.04	6.50	Pui	10.48
Németh-Ságh	2.25	7.11	Hațegŭ	11.26
Aradulŭ nou	2.54	7.44	Streiu	12.06
Aradŭ	3.10	8.00	**Simeria**	12.37

Nota: Órele de nópte suntŭ cele dintre liniile gróse.

Tipografia Alexi Brașovŭ.